

Κοραής

Χαίρε, σοφίας Γέροντα! Σαν το γερό δοξάρι και σα σπαθί, το χέρι σου κρατάει το καλαμάρι!

Και το βουτάς στο αίμα σου, αντί για το μελάνι, βάρδος εσύ της Λευτεριάς, της Ξενιτιάς αλάνι.

Παίρνουν ζωή τα λόγια σου για την Ελευθερία, από τη μέσα φλόγα σου και της ψυχής ανδρεία.

Το όραμά σου, Γέροντα, που θέρμαινες με πάθος, ο σπόρος συ που έσπειρες σ' Ελλάδαδος τόσο βάθος,

ούτε καρπούς μας έφερε, όπως εσύ ποθούσες, ούτε και σάρκα έλαβε, καθώς το μελετούσες!

Οι Νεοέλληνες, μαθές, δεν είναι σαν τους άλλους, τους ένδοξους Προγόνους μας, σε όλα τους μεγάλους.

Εκείνοι δεν τον έβλεπαν με δέος της Ευρώπης το συρφετό, σαν ινδαλμα της Μούσας της Μερόπης!

Ετούτοι, σώνει και καλά, με το στανιό να μπουίνε, στην Ένωση και με ευρώ καλά να μπαλωθούνε.

Στα γράμματα και τ' άρματα και τη Δημοκρατία, δεν παίρνανε μαθήματα από καμιά Κυρία!

Ευρώπη, Ασία κι Αφρική, όλα για κείνους ξένα, καζάνι σούπας ξωτικής, με μάγειρα τον Ένα!

Σε όλα ήταν άριστοι, Έλληνες πρωτοπόροι, όχι, σαν τούτους, ουραγοί, κουτσοί και οδοιπόροι.

(Από Πασάδες γλίτωσαν, σε Δεσποτάδες πέσαν, κι αντί για να τα κατουράν, τα πόδια τους τα χέσαν!)

Άστα να παν στο Διάβολο, τον τρις καταραμένο, Ελλάδαδος την Ανάσταση ακόμα περιμένω!

Και συ μας την προφήτευσες πως γρήγορα θα 'ρχόταν, όταν το φέσι τούρκικα στη χώρα δε φοριόταν!

Μα τα παιδιά δε χάρηκαν πατρίδας ησυχία, τα σκόρπισε στην Ξενιτιά μια φοβερή πενία.

Για κοίτα την Ελλάδα μας, είν' ελευθερωμένη. Για ξανακοίτα την καλά, είναι κι ερημωμένη!

Νέα βαρβάρων θα φανούν στίφη, θα την πατήσουν και Κοραή, τον Έλληνα, ξένο θα θεωρήσουν!

Χ. Κ. Ε.